

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 6 listopada 2018 r. – Elsevier Inc. / Cyando AG**

(Sprawa C-683/18)

(2019/C 82/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Elsevier Inc.

Strona pozwana: Cyando AG

Pytania prejudycjalne

1. a) Czy dostawca usługi hostingu współdzielonego, za pośrednictwem której użytkownicy udostępniają publicznie pliki zawierające treści chronione prawem autorskim bez zgody podmiotów praw autorskich, dokonuje czynności udostępniania w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE ⁽¹⁾, jeżeli

- proces wgrywania odbywa się automatycznie i bez uprzedniego podglądu lub kontroli dostawcy,
- dostawca wskazuje w warunkach korzystania z usługi, że zamieszczanie treści naruszających prawa autorskie jest niedozwolone,
- osiąga on przychody z tytułu świadczenia usługi,
- usługa jest wykorzystywana do legalnych celów, ale dostawca wie, że dostępna jest także znaczna ilość treści naruszających prawa autorskie (ponad 9 500 utworów),
- dostawca nie oferuje spisu treści ani funkcji wyszukiwania, ale udostępniona przez dostawcę nieograniczona ilość linków do pobrania jest umieszczana przez osoby trzecie w Internecie w zbiorach linków, które zawierają informacje o zawartości plików i umożliwiają wyszukiwanie określonych treści,
- dostawca zachęca, poprzez ustalenie płatnego przez niego i zależnego od ilości pobrań wynagrodzenia za pobranie plików, do wgrywania treści chronionych prawem autorskim, które w innej sytuacji są dostępne dla użytkowników jedynie za opłatą,

oraz

- poprzez umożliwienie anonimowego wgrywania plików zwiększa się prawdopodobieństwo, że użytkownicy nie zostaną pociągnięci do odpowiedzialności za naruszenia praw autorskich?

b) Czy ocena ta ulegnie zmianie, jeżeli od 90 do 96 % z całkowitego wykorzystania usługi hostingu współdzielonego stanowią oferty naruszające prawa autorskie?

2. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy w okolicznościach opisanych w pytaniu pierwszym działalność dostawcy usługi hostingu współdzielonego wchodzi w zakres zastosowania art. 14 ust. 1 dyrektywy 2000/31/WE ⁽²⁾?

3. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie:

Czy zgodnie z art. 14 ust. 1 dyrektywy 2000/31/WE faktyczna wiedza o bezprawnym charakterze działalności lub informacji oraz wiedza o stanie faktycznym lub okolicznościach, które w sposób oczywisty świadczą o tej bezprawności, muszą odnosić się do konkretnej bezprawnej działalności lub informacji?

4. Ponadto w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie:

Czy jest zgodne z art. 8 ust. 3 dyrektywy 2001/29/WE to, że podmiot praw autorskich tylko wtedy może uzyskać nakaz sądowy przeciwko usługodawcy, którego usługa polegająca na przechowywaniu informacji dostarczonych przez użytkownika została wykorzystana przez tego użytkownika w celu naruszenia praw autorskich lub pokrewnych, gdy po zawiadomieniu o wyraźnym naruszeniu prawa ponownie doszło do takiego naruszenia?

5. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania pierwsze i drugie:

Czy w okolicznościach opisanych w pytaniu pierwszym dostawcę usługi hostingu współdzielonego należy uznać za naruszającego w rozumieniu art. 11 zdanie pierwsze i art. 13 dyrektywy 2004/48/WE ⁽³⁾?

6. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie piąte:

Czy zobowiązanie takiego naruszającego do wypłaty odszkodowania na podstawie art. 13 ust. 1 dyrektywy 2004/48 może zostać uzależnione od tego, że naruszający działał umyślnie zarówno w odniesieniu do własnego czynu stanowiącego naruszenie, jak i w odniesieniu do czynu osoby trzeciej stanowiącego naruszenie oraz wiedział lub, rozsądnie przyjmując, powinien był wiedzieć, że użytkownicy korzystają z platformy w celu popełnienia konkretnych naruszeń prawa?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym, Dz.U. 2001, L 167, s. 10.

⁽²⁾ Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego, Dz.U. 2000, L 178, s. 1.

⁽³⁾ Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej, Dz.U. 2004, L 157, s. 45.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Francja) w dniu 29 października 2018 r. – Procureur de la République / X

(Sprawa C-693/18)

(2019/C 82/05)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Procureur de la République

Druga strona postępowania: X

Pozostali uczestnicy: powodowie cywilni

Pytania prejudycjalne

1) Wykładnia pojęcia „element konstrukcyjny”

1-1: Jaki jest zakres znaczeniowy pojęcia „element konstrukcyjny” użytego w art. 3 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 ⁽¹⁾, w definicji urządzenia ograniczającego skuteczność działania (defeat device)?

1-2: Czy program komputerowy zintegrowany ze sterownikiem kontrolującym pracę silnika lub – bardziej ogólnie – oddziaływujący na ten sterownik, można uznać za „element konstrukcyjny” w rozumieniu tego przepisu?